ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Β.ΑΡ. 630

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 13
ΕΝ ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'. ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΠΕΜΠΤΗ
8
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1927
ΑΝΑΤ. ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 5 Λ.07 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ 6 Λ. 43
Τ. ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 36.· ΕΛΑΧΙΣΤΗ 22.4.ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ. ΟΛΙΓΗ. ΑΝΕΜΟΙ ΙΟΝΙΟΝ ΑΣΘ ΕΩΣ ΜΕΤΡ.
ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ. ΟΛΙΓΟΝ ΕΩΣ ΤΕΤΑΡΓΜΕΝΗ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ : 764.1

ΑΝΤΙ ΠΑΙΑΝΩΝ

Ο προώρως καὶ ἀδικαιολογήτως θριαμβευτικὸς τόνος ὀργάνων τινῶν τοῦ Μεταξοβενιζελισμοῦ διὰ τὰς ἐν Γενεύῃ «νίκας» δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ, ἐὰν δὲν συνετέλει, ἔστω καὶ εἰς μικρὰν ἀναγκαίαν ἀντίληψιν τῆς πραγματικότητος—ἀντίληψιν πάντοτε μὲν καὶ διὰ πάντας, ἰδίως ὅμως σήμερον καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα χρήσιμον καὶ ἀσφαλῆ καθοδηγήτριαν.

Εἰς τὴν Γενεύην δὲν μετέβη ἡ Ἑλλὰς διὰ νὰ διαγωνισθῇ ἐν εἴδει πρωταθλητοῦ οἰκονομολογικοῦ πυγμάχου ὁ κ. Καφαντάρης πρὸς διακεκριμένους τοῦ στίβου τούτου πρωταθλητάς—ἡ παρομοίωσις προσαλείται ἀπὸ τὸν τόνον τῶν βενιζελικῶν ἐπινικίων καὶ τὸν τρόπον, καθ' ὃν παρεστάθησαν αἱ συζητήσεις. Εἰς τὴν Γενεύην ἡ Ἑλλὰς ἀπέστειλε δύο ἀντιπροσωπείας πρὸς ἐπίτευξιν ὡρισμένων αἰτημάτων της. Καὶ τὰ πεπραγμένα τῶν ἀντιπροσωπειῶν τούτων θὰ κριθοῦν ἐκ τῶν ἐπιτευχθέντων ἀποτελεσμάτων, ὅταν τερματισθοῦν αἱ σχετικαὶ συζητήσεις. Καὶ θὰ κριθοῦν, βεβαίως, ὄχι ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς μεσολαβησάσας δυσχερείας, ἀλλὰ πρὸς τὸ τί εἶχε ζητήσει ἡ Ἑλλὰς καὶ τί ἐκ τῶν αἰτηθέντων ἐπέτυχε.

Ὅταν ἡ διπλῆ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ἀνεχώρει ἐκ Γενεύης, μετὰ τὴν σύνοδον τοῦ Ἰουνίου, εἶχεν ἀναγγελθῇ ἐπισήμως, ὅτι κατ' οὐσίαν ἡ ἔγκρισις διὰ τὰ τρία αἰτηθέντα δάνεια εἶχεν ἐξασφαλισθῇ, δὲν ὑπελείπετο δὲ διὰ τὴν σύνοδον τοῦ Σεπτεμβρίου, εἰμὴ ἡ τυπικὴ παροχὴ τῆς ἐγκρίσεως, ἀφοῦ θὰ ἐξετελοῦντο πρότερον ἢ θ' ἀπεφασίζετο ἐπισήμως ἡ ἐκτέλεσις ὅρων τινῶν τεθέντων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας καὶ ἡ πρὸς οὓς συμμόρφωσις ἦτο ἀπαραίτητος διὰ τὴν τελικὴν ἔγκρισιν τῶν δανείων προϋπόθεσις.

Οἱ ὅροι οὗτοι, ἐὰν ἐξετελοῦντο οἷοι τότε εἶχον ὑποβληθῇ, δὲν θὰ κατέλιπον πολὺ ἔδαφος νέων συζητήσεων σήμερον διὰ τὴν παροχὴν τῆς ἐγκρίσεως τῶν τριῶν δανείων. Ἀλλ' ἐκ τῆς ἐν Ἀθήναις συζητήσεώς των προέκυψαν διαφοραὶ τῶν ἑλληνικῶν ἐν προκειμένῳ ἀντιλήψεων· οὕτως, ἀντὶ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα νὰ μεταβληθῇ εἰς Ἐκδοτικήν, ἀποψιλουμένη πάσης ἄλλης τραπεζιτικῆς ἐργασίας, ἀντεπροτάθη ἡ ἵδρυσις χωριστῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης.

Ἡ τραπεζικὴ μεταρρύθμισις, ὁμοῦ μετὰ τῆς ἐκ μέρους τῆς Κοινωνίας παρακολουθήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ προϋπολογισμοῦ, ὑπῆρξαν ὅροι πρωταρχικοὶ τεθέντες κατ' Ἰούνιον, καὶ γενόμενοι ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀποδεκτοί, ἐφ' ὅσον ἄνευ αὐτῶν δὲν θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἠθικῆς ἀρωγῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν διὰ τὴν οἰκονομικὴν τῆς χώρας ἐξυγίανσιν. Κατὰ συνέπειαν, ἡ ἀντιπροταθεῖσα ἤδη ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος τροποποίησις τῆς τραπεζικῆς μεταρρυθμίσεως ὑπῆρξε πεδίον κοπιωδῶν καὶ μακρῶν συζητήσεων, αἱ ὁποῖαι κατέληξαν δι' ὑποχωρήσεων Ἑλληνικῶν ὡς πρὸς τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκδόσεως τῶν μετοχῶν τῆς νέας Τραπέζης καὶ ὡς πρὸς τὴν δυναμικότητά των, ἐφ' ὅσον θὰ εὐρίσκοντο εἰς χεῖρας μετόχων τῆς Ἐθνικῆς.

Αἱ μακρόταται ἐπίσης καὶ περιπετειώδεις συζητήσεις ἐπὶ τῶν διατάξεων τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν σύναψιν τοῦ τριπλοῦ δανείου κατέληξαν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα, ὅτι τὸ δάνειον τοῦτο θὰ συναφθῇ ὑπὸ δεσμεύσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶχον ἀξιωθῇ κατὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ πρώτου προσφυγικοῦ δανείου. Αἱ δεσμεύσεις αὗται ἀποδεικνύουν μίαν γενικὴν δυσπιστίαν τοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἐζήτησε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ῥητὴν τῆς Ἑλλάδος ὑπόσχεσιν, ὅπως χρησιμοποιήσῃ τὸ δάνειον μόνον διὰ τοὺς ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ καθοριζομένους σκοπούς, ἵνα ἡ χρησιμοποίησις αὕτη γίνεται ἐν ἴσῃ ἀναλογίᾳ, τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ μεταβάλῃ ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Κοινωνίας. Καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὸν τὸ δικαίωμα τῆς λογοκρισίας τῶν ἑλληνικῶν διαφημίσεων τῶν δανείων, ἐὰν ἤθελον περιέχει φράσεις μὴ ἀπολύτως συμφώνους πρὸς τὰ ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ ὁριζόμενα.

Τὸ συμπέρασμα εἶναι, ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἰς τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα—ἐξ ὅσων μέχρι τοῦδε τηλεγραφικῶς ἐγνώσθησαν, διότι, σημειωτέον, ἀγνοεῖται ἀκόμη τὸ ὁριστικὸν κείμενον τοῦ πρωτοκόλλου,—ἠναγκάσθη νὰ δεχθῇ ὅρους, τοὺς ὁποίους δικαιολογεῖ ἴσως ἡ ἀνάγκη τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς ἀρωγῆς τῆς Κοινωνίας, οἱ ὁποῖοι, ὅμως, οὐδαμῶς δικαιολογοῦν ἐπινικίους παιᾶνας.

Ἀπομένει δὲ εἰσέτι νὰ πληροφορηθῶμεν τὴν ἔκβασιν τοῦ ζητήματος τῆς «Σαλαμινίας», διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῆς ἑλληνικῆς θέσεως ἐπὶ τοῦ ὁποίου προετάθη παρὰ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ὁ κ. Ν. Πολίτης εἰς τὴν διπλωματικὴν ἀντιπροσωπείαν. Καὶ φαίνεται πιθανώτερον, ὅτι δὲν θὰ κατορθωθῇ νὰ δοθῇ λύσις εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον τοῦ Συμβουλίου. Τελευταῖον, ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν κενωθεῖσαν μὴ μόνιμον ἕδραν τῆς Τσεχοσλοβακίας εἰς τὸ Συμβούλιον, αἱ ὑφιστάμεναι πιθανότητες εἶναι πτωχαὶ μὲ δικαιολογοῦσαι, οὐδ' αὐταί, θριαμβευτικὰς ἀναφωνήσεις.

Διατί, τώρα, ἡ Ἑλλὰς συνήντησεν ἐν Γενεύῃ τόσην δυσπιστίαν καὶ τόσας δυσκολίας, ἐνδηλωθείσας εἰς τοὺς ὅρους τοῦ Ἰουνίου καὶ τοὺς τοῦ σημερινοῦ πρωτοκόλλου, τοῦτο εἶνε ἐρώτημα, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ βενιζελισμὸς θὰ ἠδύνατο νὰ παράσχῃ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπάντησιν, ἀφοῦ αἱ μεσολαβήσασαι ἀνωμαλίαι ἐν Ἑλλάδι ἐξ αὐτοῦ εἶχον τὴν ἀρχικὴν ἀφετηρίαν των.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΝΙΚΟΝ ΑΡΧΗΓΟΝ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΤΕΣΣΑΡΑΣ (ΑΡ. 4) ΟΠΑΔΟΥΣ ΤΟΥ

Οἱ γράφοντες τὰ ὄργανα τῶν Ἐλευθεροφρόνων—κυκλοφοροῦντα εἰς φύλλα πλείονα τῶν ἑνδεκα—ἀπεφάσισαν νὰ φειδοῦν τῆς «Πρωΐας». Δὲν πρόκειται νὰ σθοῦν μηνύσουν ἐπὶ συκοφαντίᾳ, οὐδὲ πρόκειται νὰ μᾶς ἐγκλείσουν εἰς τὰς φυλακὰς διὰ νὰ τυραννηθῶμεν ἀπὸ «Γερασιμόν» τινα ἐπιστάτην, ἐξ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι Μεταξιμῇ θελήσει διορίσθησαν ἐπὶ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως ἀπὸ Παλαμηδίου μέχρις Ἰτζεδδὶν καὶ Ἰθάκης. Τοὺς εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ μέσης καρδίας διότι μᾶς ἐπέτρεψαν νὰ κυκλοφοροῦμεν ἐλευθέρως. Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ μὴ παρατηρήσωμεν ὅτι εἰμεθα ἀνάξιοι τῆς συγγνώμης τοῦ γράφοντος τὴν «Πολιτείαν» καὶ τοῦ ὑπὸ ἐχεμύθειαν ὑποψηφίου δημάρχου τῆς πρωτευούσης.

Εἰμεθα ἀνάξιοι τῆς συγγνώμης τῶν γραφόντων τὰ ὄργανα τῶν Ἐλευθεροφρόνων, ἀνάξιοι τῆς συγγνώμης τῶν κ.κ. Φιλαρέτου Μεταξᾶ καὶ Δημητρίου Φιλαρέτου, ἀνάξιοι τῆς συγγνώμης τοῦ «ἀνανεικατατάκτου» κ. Νικολούδη, ἀνάξιοι τῆς συγγνώμης σπανιοτάτου κήτους, πάσης φαλαίνης καὶ παντὸς καρχαρία. Διότι οὔτε ἕνα ἰῶτα, οὔτε μίαν κεραίαν ἀνεκαλέσαμεν ἐξ ὧν ἐγράψαμεν. Ἐξακολουθοῦμεν δὲ ἐν πάσῃ σοβαρότητι νὰ καταγοροῦμεν τὸν ἀρχηγὸν τοῦ λεγομένου κόμματος τῶν Ἐλευθερόφρονων ὅτι καινοτομῶν σφόδρα, ὅτι ὑπερτὸ δέον μοδερνίζων, ὅτι ἀνατρέπων πᾶσαν πολιτικὴν παράδοσιν, ἐδέχθη νὰ καθυποτάξῃ τὸ ὑπουργεῖόν του καὶ τὰς δύο ἐφημερίδας τοῦ κόμματός του εἰς τὸν ἀτυχήσαντα χρηματομεσίτην κ. Φιλάρετον, ἤδη ἀντιπρόσωπον πολλῶν ἑταιρειῶν γνωστῶν ἢ ἀγνώστων. Ἐξακολουθοῦμεν νὰ καταγοροῦμεν τὸν κ. ἀρχηγὸν τῶν Ἐλευθεροφρόνων ὡς καταστήσαντα συμπάρεδρον ἐν τῇ ἀρχηγίᾳ ἄνθρωπον ἄξιον ἴσως πάσης συμπαθείας, ἀναξιώτατον ὅμως εἰς τὸ νὰ συμβουλεύῃ περὶ τοῦ πρακτέου ἕνα πολιτικὸν ἐπιθυμοῦντα νὰ μὴ παρεξηγῆται.

Ἐγράψαμεν πολλάκις, καὶ δὲν διστάζομεν νὰ τὸ ἐπαναλάβωμεν, ὅτι ὁ κ. Μεταξᾶς δὲν ὑπεχρεοῦτο νὰ ἀρνηθῇ εἰς τὸν κ. Φιλάρετον τὸ δικαίωμα τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία τοῦ κόμματος τῶν Ἐλευθερόφρονων. Ὑπεχρεοῦτο ὅμως νὰ τὸν κρατήσῃ εἰς ἀπόστασιν. Ἡ ἐπιμονή του ὅμως νὰ διέρχεται τὰς ἡμέρας του καὶ τὰς νύκτας του μὲ τὸν κύριον Φιλάρετον, ἡ ἐπιμονή του ν' ἀναθέτῃ εἰς αὐτὸν τὴν οἰκονομικὴν ἀρθρογραφίαν τῆς «Πολιτείας», ἡ μικρὰ ἀρθρογραφία τῆς «Πολιτείας», ἡ ἐπιμονὴ του νὰ τὸν χρησιμοποιῇ ὡς μυστικὸν καὶ φανερὸν σύμβουλον, τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρόνων οὐδεὶς δύναται νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὸν κ. Μεταξᾶν μὴ παρόντος τοῦ κ. Φιλαρέτου, ἀποδεικνύει περιτράνως ὅτι σχέσεις στενοί, σχέσεις ἀναμφισβήτητοι καὶ ἀλληλεπιδράσεις ὑφίστανται μεταξὺ τῶν κ.κ. Μεταξᾶ καὶ Φιλαρέτου, καὶ ὅτι ἐφθάσαμεν εἰς μεγάλην κατάπτωσιν πολιτικῶν ἠθῶν, ἀνάλογον πρὸς τὴν κατάπτωσιν τῆς Ῥώμης κατὰ τὴν εἰς αὐτὴν μετάβασιν τοῦ Ἰουγκούρθα...

Ὁ κ. Φιλάρετος ἰσχυρίσθη ὅτι ἡ φιλία του μὲ τὸν κ. Μεταξᾶν ὑπῆρξεν ἐπωφελὴς εἰς τὸ Κράτος καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ ἐπιζήλευσε εἰς τὰς ἑταιρείας τὰς ὁποίας ἀντιπροσωπεύει. Ὅτι εἶνε κακὸς μισίτης καὶ καλὸς πατριώτης, ὅπως ἁρμόζει εἰς ἕνα ἀπόγονον τοῦ Δεληγιώργη. Ὅτι θέλει ἂς πιστεύσῃ τὸν κ. Φιλάρετον. Ὅσον ἀφορᾷ ἡμᾶς εἰμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ εἴπωμεν ὅτι ἀποτελεῖ ὠμότατον ρεαλισμόν, διὰ νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν φράσιν τοῦ ἀντικατασταθέντος ἀρθρογράφου τῆς «Πολιτείας», ὅτι ἀποτελεῖ κυνισμὸν αὐτὴ ἡ ἐπίδειξις, αὐτὴ ἡ μὴ ἀδιαφορία, αὐτὸ τὸ étalage τῶν σχέσεων Φιλαρέτου Μεταξᾶ καὶ Δημητρίου Φιλαρέτου. Καὶ ἂς λέγουν ὅ,τι θέλουν οἱ μακρόθυμοι κ.κ. Φιλάρετος Νικολούδης καὶ Φιλάρετος Κοτζιᾶς καὶ τὰ λοιπὰ κήτη τοῦ «νέου» πολιτικοῦ μας κόσμου.

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΟΙ ΔΙΑΔΡΟΜΟΙ

Ἡ ἀσυνομία δὲν ἐννοεῖ νὰ ἀπελπισθῇ εἰς τὰς προσπαθείας της ὅπως μεταβληθῇ εἰς τὰς προσπαθείας τῆς Ἀθήνας εἰς εὐρωπαϊκὴν πόλιν. Ἀφοῦ καθιέρωσε τὰς πυγμαχίδας, αἱ ὁποῖαι μᾶς διατάσσουν νὰ βαδίζωμεν εἰς τοὺς δρόμους δεξιὰ, ἀφοῦ ἔβαλε ἄλλας εἰς τὰ ἐπικίνδυνα σημεῖα συνιστῶσας προσοχὴν καὶ μεριασμὸν τῆς ταχύτητος καὶ ἀφοῦ ἐτοποθέτησεν εἰς τὰ σταυροδρόμια ἀσυφίλακας οἱ ὁποῖοι κανονίζουν τὴν κίνησιν ἴσως τῶν ὀχημάτων ὅσῳ καὶ τῶν πεζῶν, τώρα ἔρχεται νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον της μὲ τοὺς διαδρόμους. Τί θὰ εἶνε οἱ διάδρομοι αὐτοί; Λωρίδες ἐδάφους πλάτους τριῶν μέτρων μεταξὺ τῶν δύο πεζοδρομίων ἑκάστης ὁδοῦ καὶ ἀκριβῶς εἰς τὰ σημεῖα τῶν διαβάσεων. Οἱ διάδρομοι θὰ χαραχθοῦν διὰ λευκῶν γραμμῶν ἐπὶ τῆς ἀσφάλτου, εἰς τὰ δύο δὲ ἄκρα αὐτῶν θὰ εὑρίσκωνται ἀστυφύλακες οἱ ὁποῖοι θὰ ρυθμίζουν τὴν διοδον τῶν πεζῶν ἐπιβάλλοντες τὸ σταμάτημα εἰς τὰ τροχοφόρα. Τοιουτοτρόπως ὅταν θέλῃ κανεὶς νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ ἕνα πεζοδρόμιον εἰς τὸ ἄλλο, δὲν θὰ τὸ κάμῃ ἅπως σήμερον, περνῶν ἀδιαφόρως ἀπὸ οἱονδήποτε σημεῖον τοῦ δρόμου, ἀλλὰ θὰ εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ πηγαίνῃ καὶ νὰ εὑρίσκῃ ποῦ εἶνε ὁ διάδρομος, ἐκεῖ δὲ νὰ στέκῃ καὶ νὰ περιμένῃ ἕως ὅτου ὁ ἀσυφύλαξ δώσῃ τὸ σύνθημα τῆς ὁμαδικῆς διαβάσεως. Τὸ μέτρον εἶνε ἀναντιρρήτως θαυμάσιον, οὐδεμία δὲ ἀμφιβολία ὅτι δι' αὐτοῦ θέλει ἐκλείψει ἡ ἀσχημία τὴν ὁποίαν παρουσιάζουν οἱ πολυσύχναστοι δρόμοι τῆς πόλεως μὲ τοὺς πεζοὺς διαβαίνοντας αὐτοὺς ἐν εἴδει τσακαλίων διωκομένων ὑπὸ σκύλων. Τοῦ λοιποῦ αὐτὸ τὸ θέαμα δὲν θὰ τὸ βλέπωμεν εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπως δὲν τὸ βλέπουν καὶ εἰς τὸ Λονδίνον καὶ εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην καὶ παντοῦ ὅπου ἔχουν καθιερωθῇ οἱ διάδρομοι. Ἀλλά.... Ὅλα τὰ ζητήματα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔχουν ἕνα «ἀλλά». Καὶ οἱ διάδρομοι λοιπὸν δὲν ἠμποροῦν παρὰ νὰ ἔχουν τὸ ἰδικόν τους. Διὰ νὰ ἐφαρμοσθῇ παρόμοιον μέτρον χρειάζονται τρία πράγματα: Πρῶτον, ὑπομονὴ τῶν διαβατῶν. Δεύτερον, ὑπομονὴ τῶν διαβατῶν. Καὶ τρίτον, τὸ καὶ σπουδαιότερον, ὑπομονὴ τῶν διαβατῶν! Ἔχουν αὐτὴν τὴν ὑπομονὴν οἱ Ἕλληνες διαβάται; Ἂμ δὲν τὴν ἔχουν! Ἂς τοὺς παρακολουθήσωμεν εἰς ἄλλα ζητήματα. Πρόκειται νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸ τράμ. Εἰς τὴν στάσιν ποῦ εὑρίσκονται βλέπουν καλὰ ὅτι εἶνε συγκεντρωμένοι τόσοι ἄνθρωποι ὅσοι δὲν θὰ ἠρκουν νὰ γεμίσουν τὸ μισὸ βαγόνι. Εἶνε βέβαιον ὅτι κανεὶς δὲν μέλλει νὰ μείνῃ ἔξω. Καὶ ὅμως! Μόλις καταφθάνει τὸ ὄχημα, γενικὴ καὶ ἀγρία ἔφοδος κατ' αὐτοῦ, σπρωξίματα, σκαρφαλώματα εἰς τὴν σκάλαν, τσαλαπατήματα, σχισίματα σακκακιῶν, φωναί, ὕβρεις, ἀντεγκλήσεις «σαλημένθρωπε μ' ἐξενύχιασες», «ὤχ! ὤχ! τὸ χέρι μου», «Παναγία μου, λιποθυμῶ», «κουνήσου, μωρὲ μουλάρι, ἐπὶ τέλους», ὀχλοβοὴ καὶ θόρυβος καὶ σαματᾶς ἀπερίγραπτος. Μπαίνουν ἐπὶ τέλους ὅλοι εἰς τὸ τράμ καὶ τοποθετοῦνται ἀνέτως. Διατί ὅμως ἐξενυχιάστηκαν, ἐταλαπατήθηκαν, ἐλιποθύμησαν; Δὲν εἶχαν μάτια νὰ ἰδοῦν ὅτι τὸ ὄχημα τοὺς χωροῦσε ὅλους καὶ ὅτι ἠμποροῦσαν ἡσύχως νὰ κάμουν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔκαμαν ὑπὸ μορφὴν λυσσαλέας μάχης; Εἶχαν καὶ παραείχαν μάτια. Δὲν εἶχαν ὅμως ὑπομονήν. Ἀλλὰ μήπως μόνον εἰς τὸ τράμ τοὺς συμβαίνει αὐτὸ τὸ κακόν; Ἰδέτε τους εἰς τὴν ἀγορὰν, ὅταν καταφθάνῃ ἡ σοῦστες μὲ τὰ ψάρια, ἰδέτε τους εἰς τὸ θέατρον, ὅταν τελειώνῃ ἡ παράστασις, ἰδέτε τους εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὅταν τελειώνῃ ἡ λειτουργία. Ὅλοι σπεύδουν νὰ φθάσουν πρῶτοι εἰς τὰ ψάρια ἢ νὰ φύγουν πρῶτοι ἀπὸ τὸ θέατρον. Τοὺς λείπει ἡ ὑπομονή. Θὰ τὴν ἔχουν ἀρά γε εἰς τοὺς «διαδρόμους»; Ὄχι! Προκειμένου νὰ βαδίσουν ὀλίγα βήματα παρακάτω, θὰ προτιμοῦν τὴν παροπαράδοτον συνήθειαν τῆς ἰσαλοδοσιᾶς. Τοιουτοτρόπως οἱ «διάδρομοι» ὀλίγον κατ' ὀλίγον θὰ ἐγκαταλειφθοῦν καὶ αὐτοί, ὅπως ἐγκαταλείφθησαν καὶ αἱ πινακίδες «βαδίζετε δεξιά», ὅπως ἐγκατελείφθησαν τὰ καλαθάκια τῶν ἀγοήστων καὶ ὅπως ἐγκατελείφθησαν ὅλαι αἱ καινοτομίαι, αἱ ὁποῖαι ἤλθαν ἀπὸ τὴν Εὐρώπην χωρὶς νὰ ἔλθουν μαζί των καὶ οἱ σχετικοὶ Εὐρωπαῖοι διὰ νὰ τὰς ἐφαρμόσουν.

Ὅσοι πράγματι ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες δὲν ἔχουμε ὑπομονήν; Δὲν ἔχουμε, ἀτυχῶς, ἐκτὸς μόνον ὅταν πολήσῃ τὸ ψιλὸ καὶ ἀποκοτιὰ καὶ ἀνδρεία καὶ ὑπὸ τὴν Κυβερνήσεως τοῦ εὐοέος συναισιμοῦ, ὅτε ὑπομένουμε καὶ μέχρι τῆς Δευτέρας Παρουσίας ἀκόμη.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Ο ΔΑΡΒΙΝ ΕΙΠΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ

ΕΙΝΑΙ ΛΟΙΠΟΝ ΒΕΒΑΙΑ
Η ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΙΘΗΚΟΝ;
Ο ΑΓΓΛΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΗΙΘ ΑΠΑΓΓΕΛΛΕΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΔΙΚΗΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Σεπτέμβριος. (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ «Θεωρία τοῦ Δάρβινα» εἶναι τόσον γνωστή, ὅσον καὶ ἀντιπαθὴς εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὁ ὁποῖος ἀρκεῖται εἰς τὴν πολυβασανισμένην σημερινὴν ζωὴν χωρὶς νὰ πολυσκέπτεται ἂν ὁ πρὸ ἑνὸς ἑκατομμυρίου γενάρχης του ἦτο ἕνας αἰσχρὸς πίθηκος. Ἰδιαίτερα δέβαια ἀντιπαθὴς εἶναι εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας. Ἔχομεν κάθε λόγον καὶ ἀπὸ τὴν παλαιὰν καὶ τὴν νέαν θρησκείαν μας νὰ ἀναγώμεθα εἰς θεϊκὴν συγγένειαν, ὥστε νὰ μὴ δυνάμεθα νὰ συγχωρήσωμεν εἰς τὴν σκέψιν μας ἱεροσύλους συλλογισμοὺς οἱοι οἱ Δαρβίνειοι— τόσον ἀνωφελεῖς ἄλλωστε. Οἱ ὀλίγοι, εὐτυχῶς, ἀνθρωπολόγοι ἐπαμένουν, ἐν τούτοις, νὰ συζητοῦν τὸ τόσον περιττὸν αὐτὸ θέμα. Μία σχετικὴ συζήτησις διεξήχθη χθὲς ἐδῶ, εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ὑόρκης, ὅπου ὁ περίφημος καθηγητὴς Σὲρ Ἄρθουρ Κὴθ ἀνέγνωσε μίαν σχετικὴν μελέτην του.

Ἂν καὶ ὁ ἴδιος ὁ Δάρβιν ἔχει ἀποκλείσει τὸ δικαίωμα, εἰς τοὺς ἀγεωμετρήτους ἐξ ἡμῶν, τῆς εἰσόδου εἰς τὴν ἐπιστήμην του — σκάβε ἄνθρωπο δὲν πρέπει νὰ δημοσιεύσῃ τι ἐπὶ θέματος εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἀφιέρωσεν εἰδικὴν καὶ συνεχῆ μελέτην», λέγει εἰς τὴν αὐτοβιογραφίαν του—θὰ παραδιάσωμεν τὴν ἀρχὴν διὰ νὰ διαπιστώσωμεν ἐκατὸ τοιαῦτα πράγματα.

Λοιπόν, παρ' ὅλην τὴν ἀντιπάθειαν τοῦ προκαλεῖ ἡ θεωρία, ὁ Δαρβινισμὸς ἔχει ἐπικρατήσει μεταξὺ τῶν ἐπιστημόνων ὡς φιλοσοφικὸν δόγμα καὶ ειδικὰ ὡς βιολογικὴ ἀλήθεια. Ὄχι βέβαια ἄνευ ἀντιρρήσεων. Ὑπάρχει ἀντιθέτως, καὶ πρὸς παρηγορίαν μας, μέγας ἀριθμὸς ἐπιστημόνων, καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὴν Ἀμερικήν, οἱ ὁποῖοι ἀρνοῦνται τὴν θεωρίαν αὐτὴν—ἀλλὰ πλέον μὲ ὅλον τὸν σεβασμὸν τὸν ὁποῖον κατὰ τὴν ὥραν ὑπολογισμοῦ, τὴν ὁποίαν ἔχομεν, αὐτὸ δίδει εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν σεβαστὴν ἀρχαιότητα τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἐτῶν».

Ὁ Σὲρ Ἄρθουρ Κὴθ παραδέχεται ὅτι ἡ ἔρευνα δὲν παρέσχε τὴν τελικὴν καὶ ἀσφαλῶς συμπερασματικὴν μαρτυρίαν περὶ τῆς ἐξ ἀνθρωποειδοῦς πιθήκου καταγωγῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ τὴν ὑπόθεσιν ὅτι ὑπάρχει σχέσις μεταξὺ τῶν δύο, παρέσχε ἰσχυροτάτην μαρτυρίαν ἄλλων εἰδικῶν καθ' ἣν βακτηριολογικῶς καὶ ἀνατομικῶς ὑπάρχει εἰς τοὺς δύο καὶ μόνον εἰς αὐτοὺς πλήρης ὁμοιότης.

Τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι ἀπὸ τῶν ἤδη γνωστῶν καὶ τῆς ἐλλειπούσης συνδετικῆς γραμμῆς μεταξὺ ἀνθρώπου καὶ χιμπατζῆ πρέπει νὰ συρθῇ μία ἀσφαλὴς γραμμή, ἡ ὁποία θὰ μᾶς φέρῃ εἰς τὸ δένδρον τῆς πραγματικῆς προγονίας μας. Μία τελευταία ἐλπίς, ἡ ὁποία ἀπέμενεν, ἐσαρώθη καὶ αὐτή. Θὰ ἠδυνάμεθα ἴσως νὰ κολακευόμεθα διὰ τὰ διανοητικά μας προτερήματα, ὅτι ἦσαν ἐξαιρετικὸν χάρισμα τοῦ Θεοῦ καὶ ὅτι ἐγκεφαλικῶς διατηροῦμεν κάποιαν ὑπεροχήν. Ἀτυχῶς ὁ καθηγητὴς κ. Ἔλλιοτ ἐδεβαίωσεν ὅτι καμμία σχηματικὴ ἢ ἄλλη διαφορὰ δὲν ὑπάρχει. Ὅ,τι ἔχει ὁ ἄνθρωπος, τὸ ἔχει καὶ ὁ συγγενής μας πίθηκος καί—δόξα τῷ Θεῷ—καὶ ἀντιστρόφως συμβαίνει τὸ ἴδιον.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω δὲν δύναμαι νὰ συγκρατηθῶ ἀπὸ τοῦ νὰ σημειώσω ὅτι κάποιος συνάδελφος ἑτοιμάζων χθὲς τὸ βράδυ τὰ πρακτικὰ τῆς ἀγορεύσεως εἶπεν ἀναλογιζόμενος τὸ φρόνιμον «κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν»:

—Ντροπή, Θεέ. Πίθηκος μοιάζεις;

Σ. Ν. ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ

—Βλέπεις, φιλτάτη, τὰ δῶρά σου, μαλαματένιες... ἁλυσίδες.
(Γελοιογραφία Ν. Καστανάκη)

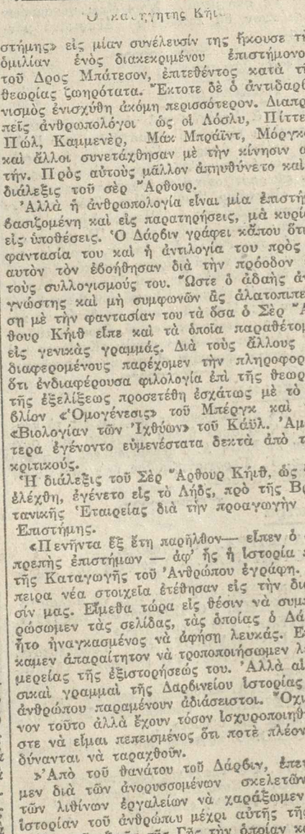

Ὁ καθηγητὴς Κὴθ

Ἰδοὺ ἕνας προάνθρωπος

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΝΕΥΗΝ

Η Υ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 360	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ.ΑΓΓ. 2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛ. 15

Μόνον αί ἔντυποι ἀναζεύξεις πληρωμῆς (χρόνιαι πιστώσεις) θὰ ἐφαρμοσθοῦν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκδόσεως τοῦ διπλοῦ ΠΕΡΙΠΤΥΞΙΑ καὶ τὴν ὑφιστάμενη τῆς ἐφημερίδος ἐν ἐνεργείᾳ τῆς ἐπιφυλάξεως ὑπὲρ τῆς διεκπεραιώσεως τῶν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων. Ἐπὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς διεκπεραιώσεως τῶν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων τελεῖ ἡ ἐπιφυλάξις αὕτη καὶ ἡ ἐφημερὶς ἀναγνωρίζεται.

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

Mme DE NOAILLES

Τὴ συνῆγε πού ἡ Ζεζενὲκ Μπαϊαζὶ στὶς συναντήσεις πού δὲν πλέκει γύρω ἀπὸ τὸν Ὀρφανέα... Δίδεται γιατὶ ἔτσι τὸ ἐπιβάλλει ἡ Συνήγορος καὶ ἡ Μωσενγὲρ εἶχε τῆς ἔκαμε νὰ τὴ διατηρήσουν ἐπὶ τέλους ἀπὸ τὸ πάρον στὸ Παρίσι. Πάλιν ἐπὶ τέλους ἀναγνωστοῦμε μιὰ ἀπὸ τὶς ὡραιότερες τῆς φωνὲς

γράφοντα εις τους ὶδι' ἀριθ. 13, 14 καὶ 15 ὁν ἐπιβάρυνε τὴς ἐπιχειρήσεις τῆς ἐπιχειρήσεις τοῦ Δημοσίου πέντε, κατὰ τοὺς ἑξῆς ἐτησίους ἀριθμοὺς ἐκ τῶν ἐπὶ τοῦ χρόνου:

Διὰ τὸ ἔτος 1928—29	Δ. Σ.	1.220.491 ᾗ Δρχ.	437.936.735
» » 1929—30	»	1.539.147 »	554.056.672
» » 1930—31	»	1.655.740 »	596.075.872

Ἐὰν εἰς τὰς ὡρισμὰς αὐτοὺς προσθέσωμεν τὸ ἐξ Δ. Σ. 6.460.241 ᾗ Δρχ. 2.325.686.825 ποσὸν τῆς συνολικῆς ἀπὸ ἐγκρίσεως ἐπιβαρύνσεως τοῦ Δημοσίου κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἀριθμὸν ἐτῶν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπιβαρύνεται τὸ Δημόσιον Χρέος:

Διὰ τὸ ἔτος 1928—29	Δ. Σ.	7.680.752 ᾗ Δρχ.	2.763.631.013
» » 1929—30	»	7.999.388 »	2.879.780.950
» » 1930—31	»	8.116.001 »	2.921.760.150

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω δεδομένων ἡ ἐξ ἀπὸ ἐκτάκτων καὶ ἐπὶ τῶν ἐκτάκτων καὶ ἐπὶ τῶν ἐκτάκτων καὶ ἐπὶ τῶν

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΓΑΛΛΙΑ ΕΠΙΜΕΝΕΙ
ΝΑ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΘΟΥΝ ΤΑ ΧΡΕΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΣΥΝΑΨΕΩΣ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ
ΤΡΙΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ κ. ΠΟΥΑΝΚΑΡΕ
ΖΗΤΕΙ ΑΜΕΣΟΝ ΕΝΑΡΞΙΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ

ΓΕΝΕΥΗ, 7. (Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας).—Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐπιστολῆς, ἣν ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ὁ κ. Καφαντάρης καὶ δι' ἧς τὸν διεβεβαίου ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὸν κανονισμὸν τοῦ πρὸς τὴν Γαλλίαν χρέους τῆς Ἑλλάδος θὰ ἤρχιζον ἀμέσως μετὰ τὴν περάτωσιν τῶν ἐν Γενεύῃ συνεννοήσεων, ὁ κ. Πουανκαρὲ ἀπέστειλε δευτέραν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κ. Καφαντάρην.

Ἐν αὐτῇ ὁ Γάλλος πρωθυπουργὸς ζητεῖ ὅπως ὁ διακανονισμὸς τοῦ χρέους γίνῃ ἀνυπερθέτως πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ δανείου.

Ὁ κ. Καφαντάρης ἀπήντησε δι' ἐπιστολῆς πρὸς τὸν κ. Πουανκαρὲ, παρακαλῶν νὰ τῷ ἀφεθῇ ὁ ἀπαραίτητος χρόνος διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν πόρων πληρωμῆς τοῦ χρεωλυσίου τοῦ διακανονισθησομένου χρέους.

Σήμερον ἐν τούτοις ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς ἀντιπροσωπείας ἀπεστάλη πρὸς τὸν κ. Καφαντάρην καὶ τρίτη ἐπιστολὴ τοῦ κ. Πουανκαρὲ, ἐν ᾗ οὗτος ἐπιμένει εἰς τὴν ἄμεσον ἔναρξιν τῶν διαπραγματεύσεων καὶ εἰς τὸν διακανονισμὸν τοῦ χρέους πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ δανείου.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΡΙΓΚΟΒΙΤΣ
ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΑΣ ΣΧΕΣΕΙΣ
"ΚΑΤΑ ΤΥΧΗΝ ΣΥΝΗΝΤΗΘΗΝ ΜΕ ΤΟΝ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΝ ΚΑΙ ΣΥΝΕΦΩΝΗΣΑΜΕΝ ΝΑ ΔΟΘΟΥΝ ΕΥΡΕΙΑΙ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ„

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Οἱ ἐν Γενεύῃ ἀπεσταλμένοι τῶν ἐφημερίδων τοῦ Βελιγραδίου τηλεγραφοῦν τὸ κείμενον μακρῶν δηλώσεων, τὰς ὁποίας ἔκαμε πρὸς αὐτοὺς ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μαρίνκοβιτς.

Ἀναφερόμενος εἰς τὰς συνεννοήσεις του μετὰ τῶν συναδέλφων του τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ, ὁ κ. Μαρίνκοβιτς εἶπε:

—Συνωμίλησα μετὰ τῶν κ.κ. Μπένες καὶ Τιτουλέσκο, μεθ' ὧν ἀπεφασίσαμεν νὰ συγκροτήσωμεν νέαν συνδιάσκεψιν κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην, νὰ ἐξετάσωμεν κατὰ πόσον ἐπραγματοποιήθησαν αἱ ἀποφάσεις μας αἱ ληφθεῖσαι εἰς Ἰωακείμωφ καὶ νὰ ἀποφασίσωμεν περὶ τῶν μέτρων, ἅτινα δέον νὰ ληφθοῦν μέχρι τῆς προσεχοῦς συνδιασκέψεως τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ, τὴν προσεχῆ Ἰανουάριον εἰς Ρουμανίαν.

»Αἱ συνομιλίαι — ἐξηκολούθησαν ὁ κ. Μαρίνκοβιτς—ἀς ἔσχον μετὰ τῶν κ. Τσάμπερλαιν καὶ Μπριάν, μὲ ἔπεισαν περὶ τῶν ἀγαθῶν διαθέσεων αὐτῶν ἔναντι τῆς φιλειρηνικῆς πολιτικῆς μας, ἥτις ἔτυχε πλήρους ἀναγνωρίσεως. Διεπίστωσα τὴν ἐπιθυμίαν των, ὅπως ἐξακολουθήσωμεν τὴν ἰδίαν πολιτικήν».

Οἱ Σέρβοι ἀπεσταλμένοι ἰδιαιτέρως τονίζουν τὸ σημεῖον τῶν ὑπουργικῶν δηλώσεων, τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὰς ἑλληνοσερβικὰς σχέσεις:

—Δὲν συνεσκέφθην —εἶπεν ὁ κ. Μαρίνκοβιτς—μετὰ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου. Τὸν συνήντησα κατὰ τύχην καὶ ὡμιλήσαμεν περὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως δοθοῦν εὐρεῖαι ἐξηγήσεις ἐσον ἀφορᾷ τὰς σχέσεις τῶν δύο χωρῶν καὶ τὰ βραδύτερον τελεσθησόμενα».

Ἐρωτηθεὶς περὶ τῆς στάσεως τῆς σερβικῆς Κυβερνήσεως ἔναντι τῆς Ἑλλάδος, ἰδίως δὲ τῆς ὑπό τινων κύκλων ἐν Ἑλλάδι ὑποστηριζομένης ἀπόψεως, ὅτι ἡ ἀπερρίψις τῶν συμβάσεων τῶν Ἀθηνῶν σημαίνει ἐπίσης ἀπερριψιν καὶ τῆς συμβάσεως τοῦ 1923, ὁ κ. Μαρίνκοβιτς ἀπήντησεν ὅτι δὲν γνωρίζει τὰς ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἀπόψεις τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ὅτι πάντως αἱ συμβάσεις τοῦ 1923 ὑφίστανται, καταχωρηθεῖσαι ἤδη ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἡ δὲ Νοτιοσλαυΐα θὰ ἐμμείνῃ εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἐθνικῶν της δικαίων.

Κατὰ τὰς ἐν Γενεύῃ πληροφορίας ὁ κ. Μαρίνκοβιτς θὰ ἐπανέλθῃ εἰς Βελιγράδιον πιθανῶς τὴν 12ην τρέχοντος.

ΑΝΥΠΕΡΒΛΗΤΟΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ
ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ
ΝΑΥΑΓΕΙ Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΓΕΝΕΥΗ, 7. (Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας). — Ἡ ἐπὶ τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων ὑποεπιτροπὴ τῆς Δημοσιονομικῆς ἐξηκολούθησε σήμερον τὴν μελέτην τῶν τελευταίων προτάσεων τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τῶν ὑποβληθεισῶν ὑπὸ τοῦ κ. Μπακάλμπασην.

Εἰς τὰς προτάσεις αὐτὰς ὁ κ. Μπακάλμπασης ζητεῖ, ὅπως ἐκτὸς τοῦ κεφαλαίου τῶν δέκα ἑκατομμυρίων λιρῶν, τὸ ὁποῖον θὰ ἀναλάβῃ ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ὁ αὐτόνομος προσφυγικὸς ὀργανισμὸς συμμετάσχῃ διὰ τοῦ ὑπολοίπου τῶν κεφαλαίων του εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἀποφασισθείσης Γεωργικῆς Τραπέζης.

Ἐναντι τῆς ἀναλήψεως τοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς συμμετοχῆς τοῦ ὀργανισμοῦ εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν, ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ πληρώνῃ ἐτησίως εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως ὡρισμένον ποσόν, ἐπὶ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ ὁποίου δέχεται νὰ γίνῃ συζήτησις καὶ τὸ ὁποῖον θὰ ἰσοδυναμῇ πρὸς τὰς ἐτησίας δόσεις τοῦ τοκεχρεωλυσίου διὰ τὴν ἐντὸς 30ετίας ἀποπληρωμὴν τῶν προσφυγικῶν δανείων.

Εἰς τὰς προτάσεις ταύτας περιλαμβάνεται καὶ ἡ αἴτησις περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου γενομένης ἤδη δεκτῆς προτάσεως τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὅπως ἔχῃ αὐτὴ τὸ δικαίωμα τοῦ ἀβέτε» ἐπὶ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως, ἀντὶ νὰ περιορίζεται, ὅπως ἐγένετο μέχρι τοῦδε, εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν μεμονωμένων κονδυλίων.

Κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε πληροφορίας, ἡ ὑπέθεσις τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν (ἥτις καὶ ἀπετέλει τὸ κεφαλαιῶδες σημεῖον τῶν προτάσεων) ἐναυάγησε, διότι ἡ Ἐπιτροπή, ἐνεικιάζουσα εἰς τὸ Κράτος τὰς συμπληρωματικὰς ἐγγυήσεις τοῦ πρώτου προσφυγικοῦ δανείου, ἐννοεῖ νὰ κρατήσῃ τὰς ὀφειλὰς τῶν προσφύγων ἀξίας ἓξ ἑκατομμυρίων λιρῶν καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ οὕτως ὑφισταμένη μέχρι ἐξοφλήσεως τοῦ προσφυγικοῦ δανείου.

Ἐξ ὅσων ἐξηκριβώσαμεν εἶναι ἀμφίβολον ἂν ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ δεχθῇ τὴν ὑπὸ τοιούτους ὅρους ἐνεικίασιν τῶν προσδέτων ἐγγυήσεων τοῦ πρώτου προσφυγικοῦ δανείου, ἐφ' ὅσον ναυαγεῖ ἡ ἵδρυσις τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

Ὁ κ. Καφαντάρης ἀποκλίνει ὑπὲρ τῆς συνεχίσεως τῶν διαπραγματεύσεων πρὸς ἐξεύρεσιν προσωρινῆς συμβιβαστικῆς λύσεως.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ
ΤΩΝ ΕΚΔΡΟΜΕΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ
ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΩΝ κ. κ. ΤΣΑΓΚΟΦ ΚΑΙ ΛΙΑΠΤΣΕΦ
«ΕΡΓΑΣΘΗΤΕ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΣΦΙΓΞΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛ. ΣΧΕΣΕΩΝ»

ΣΟΦΙΑ, 7. (Τηλ)κῶς)— Οἱ "Ελληνες δημοσιογράφοι ἐγένοντο δεκτοὶ εἰς τὰ σύνορα τὴν 10ην νυκτερινὴν τῆς Δευτέρας μετὰ τιμῶν. Ἐκεῖ τοὺς ὑπεδέχθησαν ἀντιπρόσωποι τῶν δημοσιογράφων Σόφιας καὶ Φιλιππουπόλεως καὶ ὁ Νομάρχης. Εἰς τὴν Φιλιππουπολιν ἔφθασαν τὴν 10 π. μ. τῆς Τρίτης. Εἰς τὸν σταθμὸν τοὺς ὑπεδέχθησαν οἱ ἀναπληρωταὶ τῶν Νομάρχου καὶ Δημάρχου (τῶν Νομάρχου καὶ Δημάρχου ἀπουσιαζόντων εἰς Σόφιαν), ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας, ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου, οἱ δημοσιογράφοι Φιλιππουπόλεως, ὁ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀρκετὸς κόσμος. Οἱ δημοσιογράφοι ἐπεσκέφθησαν τ' ἀξιοθέατα μέρη τῆς πόλεως. Τὴν μεσημβρίαν παρετέθη γεῦμα κατὰ τὸ ὁποῖον ἠγέρθησαν ἑκατέρωθεν προπόσεις.

Τὴν πρωΐαν σήμερον (χθὲς) οἱ ἐκδρομεῖς ἔφθασαν εἰς Σόφιαν. Εἰς τὸν σταθμὸν τοὺς ὑπεδέχθησαν ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν Σόφιας. Ὀλίγον ἀργότερον ἐξέδραμον εἰς τὴν λουτρόπολιν Βάνκι, τόπον θερινῆς διαμονῆς τῶν ἐπισήμων. Οἱ διευθυντὴς τῆς «Οὔτρο» καὶ «Ντέβνικ» παρέθηκαν ἐκεῖ τὴν μεσημβρίαν πρόγευμα. Κατ' αὐτὸ ἠγέρθησαν προπόσεις εἰς τὰς ὁποίας ἐτονίσθη ἡ ἀνάγκη τῆς συφιλιώσεως τῶν σχέσεων τῶν δύο γειτόνων λαῶν.

Τὸ ἀπόγευμα οἱ ἐκδρομεῖς ἐγένοντο δεκτοὶ παρὰ τῷ κ. Τσαγκώφ, προέδρῳ τῆς Βουλῆς καὶ τέως πρωθυπουργῷ. Ὁ κ. Τσαγκὼφ ηὐχαρίστησε τοὺς "Ελληνας δημοσιογράφους διὰ τὴν τιμὴν ἣν ἐπεσκέψεως εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

«Καλῶς ὡρίσατε—εἶπεν ὁ κ. Τσαγκὼφ —εἰς τὴν χώραν μας. Εἰμεθα συγκεκινημένοι ἐκ τῆς ἐπισκέψεώς σας, διότι μετὰ τὸν πόλεμον, αἱ σχέσεις Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας εἶχον δυσχερανθῆ. Τοιαύτη ἀνταλλαγὴ ἐπισκέψεων ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον βῆμα διὰ τὴν ἐκλείσιον τῶν σχέσεων τῶν δύο χωρῶν. Εἶνε κοινὴ ἀλήθεια, ὅτι ὁ Τύπος ὁμοιάζει πρὸς δίκοπον μάχαιραν δυνάμενος νὰ ὠφελήσῃ τὰ μέγιστα ἢ νὰ ζημιώσῃ εἰς μίαν μόνον ὥραν.»

«Ἐλπίζω—ἐσυνέχισεν ὁ κ. Τσαγκὼφ —ὅτι οἱ "Ελληνες καὶ οἱ Βούλγαροι δημοσιογράφοι θὰ ἐργασθοῦν δραστηρίως διὰ τὴν προσέγγισιν τῶν λαῶν ὄχι μόνον τὴν οἰκονομικὴν ἀλλὰ καὶ τὴν πολιτικήν. Ἡμεῖς, οἱ βαλκανικοὶ λαοί, ἄνευ διακρίσεως δέον νὰ λάσωμεν μάθημα ἐκ τοῦ πολέμου ὅστις εἶνε μέγιστον δεινὸν καὶ νὰ ἐργασθῶμεν ὅλοι διὰ καλὰς γειτονικὰς σχέσεις. Εἰδικῶς ἡμᾶς τοὺς "Ελληνας καὶ τοὺς Βουλγάρους μᾶς ἑνώνει ὄχι μόνον ἡ φύσις ἀλλὰ καὶ αἱ σχέσεις καὶ ἰδιαίτερος δεσμός, μολονότι κατὰ τὸν πόλεμον κατέστησαν δυσχερεῖς.

»Δέον ἐπίσης—ἐτόνισε—νὰ ἐργασθῶμεν διὰ τὴν σύσφιγξιν τῶν ἐμπορικῶν μας σχέσεων, διότι τὸ ἐμπόριον προσεγγίζει τοὺς λαοὺς καὶ δημιουργεῖ τὴν φιλίαν τῶν λαῶν. Ἡ πολιτικὴ τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» (Σ.Π. Τοῦ κόμματος τούτου ἡγεῖται ὁ κ. Τσαγκώφ) ἔχει ὡς βάσιν τὴν καλὴν γειτονίαν. Τὴν πολιτικὴν αὐτὴν θὰ συνεχίσωμεν.»

«Ἐλπίζω—κατέληξεν ὁ κ. Τσαγκὼφ —ὅτι ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν Ἑλλάδα θὰ συντελέσητε εἰς τὴν γνωριμίαν τῶν λαῶν καὶ εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν σχέσεων αὐτῶν. Τὰ ἐγκρεμῆ ζητήματα, ὡς π.χ. τῆς ἐμπορικῆς συνθήκης θὰ λυθοῦν σὺν τῷ χρόνῳ».

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Λιάπτσεφ δεχθεὶς ἐραδύτερον τοὺς "Ελληνας δημοσιογράφους, ἐξέφρασε τὴν εὐχαρίστησίν του διότι ἔλεπει εἰς τὴν Βουλγαρίαν τοὺς "Ελληνας δημοσιογράφους, ἐτόνισε δὲ ὅτι ἡ συνεργασία τῶν δύο γειτονικῶν λαῶν ἐπιβάλλεται πολὺ περισσότερον ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιπέδου, πρὸς τοῦτο δὲ οἱ δύο λαοὶ πρέπει νὰ παρακολουθήσουν τὰ πραγματικὰ συμφέροντα.

«Εἰμεθα—εἶπεν ὁ Βούλγαρος πρωθυπουργὸς—λαοὶ γεωργικοί. Σεῖς ἔχετε ἀνάγκην σιτηρῶν καὶ κτηνῶν, ἡμεῖς ἐλαίου καὶ ἐλαῶν καὶ ἄλλων εἰδῶν. Παρατηρῶ εὐχαρίστως, ὅτι αἱ παλαιαὶ παραδόσεις ἀρχίζουν ν' ἀναζεσθύνται καὶ ν' ἀναπτύσσωνται ὡς μαρτυροῦν αἱ στατιστικαὶ τοῦ ἐμπορίου, πιστοποιοῦσαι τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἐμπορίου τῶν δύο χωρῶν. Μαζὶ μὲ τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα ἀναπτύσσεται καὶ τὸ πνεῦμα φιλίας τῶν λαῶν. Εἶνε εὐτύχημα ὅτι ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀνάγκη τῆς συνάψεως ἐμπορικῆς συνθήκης καὶ οὕτω δυνάμεθα νὰ προχωρήσωμεν. Ἐλπίζω, ὅτι ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν θὰ ἐνισχύσῃ οἰκονομικῶς τὴν Βουλγαρίαν διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν οἰκονομικὴν της ἐξυγίανσιν.»

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἕνωσιν τῶν σιδηροδρόμων Πετριτσίου, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ μεταξὺ ἐκεῖ ἐπιτροπὴ μελετᾷ τὰ διάφορα σχέδια. «Δὲν γνωρίζω—προσέθεσε—ὅτι ἡ Ἑλλὰς προτιμᾷ πλατεῖαν γραμμήν. Τοῦτο ἀκούω πρώτην φορὰν παρ' ἡμῶν. Διὰ τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν τῆς Βουλγαρίας εἶπεν ὅτι εἶνε ἱκανοποιημένος, διότι αὕτη εἶνε σταθερά, καθύσον ὁ λαὸς ἐργάζεται ἐντατικῶς.

ΤΡΙΤΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΕΥΧΘΕΙΣΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΔΙΑ ΤΑ ΔΑΝΕΙΑ
"ΟΥΔΕΙΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΟΙΑΣΔΗΠΟΤΕ ΜΟΡΦΗΣ ΜΑΣ ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ„
ΣΗΜΕΡΟΝ ΥΠΟΓΡΑΦΕΤΑΙ ΕΝ ΓΕΝΕΥΗ ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

ΓΕΝΕΥΗ, 7. (Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας). — Ἐγενέμην σήμερον τὸ ἀπόγευμα δεκτὸς ὑπὸ τοῦ κ. Καφαντάρη, ὅστις μοὶ ἐδήλωσε τὰ κάτωθι σχετικῶς μὲ τὴν ἐπιτευχθεῖσαν συμφωνίαν μετὰ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς:

— Περατωθεισῶν ἤδη τῶν διαπραγματεύσεων, δικαιοῦμεθα νὰ ὑπερηφανευώμεθα διὰ τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα.

»Ἐπετύχομεν δάνειον ἄνευ οὐδενὸς ἀπολύτως περιορισμοῦ, θέγοντος τὸ γόητρον καὶ τὴν ἀκεραιότητα τῆς Ἑλλάδος. Οὐδεὶς ἀπολύτως οἱασδήποτε μορφῆς ἔλεγχος μᾶς ἐπιβάλλεται. Ἡ ἐπιτευχθεῖσα ἀπὸ τοὺς χαρακτηριστικοὺς λόγους τοὺς ἀνταλλαγέντας, κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Δημοσιονομικῆς, μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ κ. Νιμάγερ, ἐσπούδασε:

— Σᾶς ἐμπιστεύομαι ἐν λευκῷ τὸ κῦρος καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, εὐελπιστοῦντες ὅτι θὰ φανῆτε εἰλικρινεῖς θεματοφύλακες αὐτῶν, οὕτως ὥστε νὰ μὴ μετανοήσωμεν ἀργότερον.

Ἐγὼ ἀπήντησα παρέχων τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς οὐδὲν θὰ πράξῃ τὸ ἐκθέτον τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν.»

"ΟΥΔΕΙΣ Θ' ΑΝΑΜΙΧΘΗ ΕΙΣ ΤΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΜΑΣ„

Ἠρώτησα τὸν κ. Καφαντάρην, ἂν ἡ διατήρησις τοῦ ὅρου περὶ ἐλέγχου τῆς χρήσεως τοῦ δανείου δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ δώσῃ λαβὴν εἰς ἐνεργείας ἀποτελούσας ἐπέμβασιν εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς χώρας.

Ὁ κ. Καφαντάρης μοὶ ἀπήντησεν:

— Ὄχι μόνον οὐδεὶς οὐδέποτε θὰ ἐπικαλεσθῇ δικαίωμα ἐπεμβάσεως ἐξ ἀφορμῆς τοῦ δανείου, ἀλλὰ καὶ διετυπώθη εἰδικὴ φάσις εἰς τὸ πρωτόκολλον, ἀποκλείουσα οἱανδήποτε ἐπέμβασιν εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἐλέγχου τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ δανείου.

«Αὔριον (σήμερον)—προσέθεσε—θὰ ὑπογράψω τὸ πρωτόκολλον. Κατόπιν αὐτοῦ δὲν ἔχομεν πλέον ἢ νὰ ἀναμείνωμεν τὴν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἔγκρισιν τῆς ἐκθέσεως τῆς Δημοστονομικῆς Ἐπιτροπῆς.»

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΕΛΑΒΕ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΥΗ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ
ΑΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΖΗΤΗΣΙΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΥ

Χθὲς τὴν ἑσπέραν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔλαβε μακρὰ τηλεγραφήματα τῆς ἐν Γενεύῃ ἀντιπροσωπείας, ἡ ὁποία ἐκζητήσεις διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν ὑπ' αὐτῆς διαχειριζομένων πορείας τῶν διεξαγομένων συνεννοήσεων ὑπὸ τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς Ἀνταλλαγῆς κ. Μπακάλμπαση μετὰ τῆς ἐπὶ τοῦ προσφυγικοῦ ὑποεπιτροπῆς διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀγροτῶν προσφύγων.

Ἡ ἀντιπροσωπεία ἐπιβεβαιοῖ τὴν ἄρσιν τῶν δυσχερειῶν καὶ ἐπίτευξιν συμφωνίας ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος, ἐν τονίζουσα ὅτι ἀπομένει πλέον ἡ τυπικὴ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἔγκρισις τῶν ἐπιτευχθέντων.

Ἡ ἀντιπροσωπεία ἀναφέρει, ὅτι αἱ τελευταῖαι αὗται διαπραγματεύσεις δὲν ἐσημείωσαν πρόοδον λόγῳ τῆς ἐμμονῆς ἀμφοτέρων τῶν μερῶν εἰς τὰς ἀπόψεις των.

Ἀντίγραφα τῶν τηλεγραφημάτων διεβιβάσθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ πρὸς τοὺς κ.κ. Παπαναστασίου καὶ Μεταξᾶν, ἔπως λάβουν γνῶσιν τοῦ περιεχομένου αὐτῶν.

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΘΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΙΑΚΟΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ
ΘΑ ΥΠΟΓΡΑΦΟΥΝ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΝΟΜΑΡΧΩΝ

Ἡ διὰ χθὲς τὴν ἑσπέραν δρισθεῖσα σύσκεψις τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀνεβλήθη, κατόπιν νεωτέρας ἀποφάσεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, δι' ἄλλην ἡμέραν.

Ἡ ἀναβληθεῖσα σύσκεψις τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θὰ πραγματοποιηθῇ, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, τὸ προσεχὲς Σάββατον, κατόπιν χθεσινῆς συναντήσεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ μετὰ τῶν ἐντάῦθα ἡγετῶν κ.κ. Παπαναστασίου καὶ Μεταξᾶ.

Κατ' αὐτήν, ὡς ἀνεκοινώθη, θὰ συζητηθῇ τὸ δημαρχιακὸν ζήτημα Θεσσαλονίκης, εἰσηγουμένου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὡς προσωρινοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Κατὰ συναφεῖς πληροφορίας, ἡ Κυβέρνησις θὰ προβῇ διὰ διατάγματος εἰς τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Δημάρχου Θεσσαλονίκης κ. Πατρικίου, δι' ἑτέρου δὲ διατάγματος θὰ συμπληρώσῃ τὴν κενωθησομένην δημαρχικὴν θέσιν δι' ἑνὸς τῶν παρέδρων τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Μακεδονικῆς πρωτευούσης.

Ἡ Κυβέρνησις, κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην σχετικῶς μὲ τὸ δημαρχιακὸν Θεσσαλονίκης, πιστεύουσα ὅτι οὕτω θὰ λυθῇ τὸ ζήτημα, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον, κατὰ τρόπον νόμιμον.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θὰ γίνῃ συζήτησις καὶ ἐπὶ τοῦ ἀστυνομικοῦ ζητήματος, εἰσηγουμένου τοῦ κ. Ζαΐμη.

ΤΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ

Ὡς πληροφορούμεθα, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ προτείνῃ, μετὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀνακοίνωσιν τῶν ἀπόψεων τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅπως ἀναβληθῇ ἡ λῆψις σχετικῶν τελικῶν ἀποφάσεων μέχρις ὅτου συμπληρωθοῦν αἱ καταρτιζόμεναι ἐκθέσεις τῶν Διευθύνσεων τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τῆς Χωροφυλακῆς.

Διὰ τὴν ταχυτέραν ὅμως διευθέτησιν τοῦ ἀστυνομικοῦ ζητήματος ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἔχει ἐπισπεύσει τὸν διορισμὸν τοῦ νέου ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς κ. Πέτσα.

Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῶν καθηκόντων τοῦ νέου ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς θὰ καταρτισθῇ πολυμελὴς ἐπιτροπὴ ἐξ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἀμφοτέρων τῶν σωμάτων, ἥτις συζητοῦσα τὸ ζήτημα τῶν ὁδῶν ἀστυνομίαν, θὰ ὑποβάλῃ τὸ πόρισμά της εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως.

ΤΟ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΝ

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον θὰ ἐπιληφθῇ ἐπίσης τῆς ὁριστικῆς ἐπιλύσεως τοῦ νομαρχιακοῦ ζητήματος, ὑπογραφομένων τῶν διαταγμάτων περὶ διορισμοῦ τῶν νέων νομαρχῶν, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἐδημοσεύσαμεν χθές.

ΟΙ ΠΕΡΙΟΔΕΥΟΝΤΕΣ
ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

ΠΑΤΡΑΙ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Προεχώρησαν ἐξ Ὀλυμπίας ἀφίκοντο ἐνταῦθα τεσσαράκοντα δημοδιδάσκαλοι διαφόρων περιφερειῶν, ἰδίᾳ δὲ τῆς Κρήτης οἱτινες περιοδεύουν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα. Τοὺς δημοδιδασκάλους ὑπεδέχθησαν οἱ συνάδελφοί των τῶν Πατρῶν. Ἄῦριον θὰ ἐπισκεφθοῦν τὰ ἔργα τοῦ Γλαύκου καὶ τὰ ἀξιοθέατα μέρη τῆς πόλεως.

Η ΝΕΑ Ι. ΣΥΝΟΔΟΣ

Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἀπεστάλη πρὸς ὑπογραφὴν εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας διάταγμα «περὶ συγκροτήσεως τῆς νέας Ἱερᾶς Συνόδου τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Κατὰ τὸ διάταγμα ἡ νέα Ἱερὰ Σύνοδος θ' ἀποτελεσθῇ ἐκ τῶν ἑξῆς ἱεραρχῶν: Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου καὶ τῶνΜητροπολιτῶν Πατρῶν Ἀντωνίου, Σύρου Ἀθανασίου, Μονεμβασίας καὶ Λακεδαίμονος Γερμανοῦ, Δημητριάδος Γερμανοῦ, Θήρας Ἀγαθαγγέλου καὶ Ναυπακτίας Ἀμβροσίου.

Διὰ τοῦ διατάγματος ὁρίζεται ἐπίσης ὅτι ἡ νέα Ἱερὰ Σύνοδος θὰ συνέλθῃ τὴν 1ην προσεχοῦς Ὀκτωβρίου.